

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/47/2020
Identifikačné číslo spisu:	1418204713
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1418204713.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci maloletého A., narodeného XX. augusta XXXX, bývajúceho v L., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom v Bratislave, Vázovova 7/A, vo veci výkonu rozhodnutia oprávnenej R., bývajúcej v L., zastúpenej JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom v Bratislave, Trenčianska 57 proti povinnému A., bývajúcemu v L., o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 57Em/3/2018, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. septembra 2019, sp. zn. 18CoE/154/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej „vykonávací súd“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 6. marca 2019, č. k. 57Em/3/2018-111 zamietol návrh oprávnenej na výkon rozhodnutia; rozhodol tiež o náhrade trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 372 a § 376 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C. m. p.“) uviedol, že oprávnená sa domáhala nariadenia výkonu rozsudku tamojšieho súdu z 28. júna 2012, č. k. 13P 73/2012-59, právoplatného 17. septembra 2012, ktorým súd rozhodol o rozvoze manželstva, ako aj upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze manželstva zverením maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov. Okresný súd zistil, že následným rozsudkom tamojšieho súdu zo 7. decembra 2018, č. k. 25P/103/2017-658 bolo opätovne rozhodované o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu zverením maloletého dieťaťa do starostlivosti otca za súčasného uloženia vyživovacej povinnosti matke, čím sa rozsudok z 28. júna 2012, č. k. 13P/73/2012-59, ktorý je predmetom návrhu na jeho výkon, v časti úpravy práv a

povinností k maloletému dieťaťu stal neúčinný, a preto návrh oprávnenej považoval za nedôvodný. Vykonávací súd v tejto súvislosti poukázal aj na možnosť straty účinnosti skoršej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (na čas do rozvodu) právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2010, sp. zn. 3Cdo/306/2009), prípadne obnovením spolužitia rodičov maloletého (R 31/1968 a R 8/1982). O trovách konania rozhodol podľa § 52 C. m. p.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 13. septembra 2019, sp. zn. 18CoE/154/2019 napadnuté uznesenie vykonávacieho súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“); rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 377 ods. 1, 2, § 378, § 379 ods. 1, 2 a § 370 ods. 1

C. m. p. považoval za nesporné, že exekučný titul, ktorého výkonu sa oprávnená domáhala, bol rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2012, sp. zn. 13P/73/2012, ktorý bol nahradený následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 7. decembra 2018, č. k. 25P/103/2017-658, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 20CoP/55/2019, a ktorým prišlo k zmene úpravy starostlivosti o maloletého tak, že tento bol zverený do osobnej starostlivosti otca pri určení povinnosti matky prispievať na výživu, ako aj určenia styku s maloletým; predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14. januára 2019 a vykonateľnosť 16. januára 2019. Preto odvolací súd záverom zdôraznil, že vydaním nového rozhodnutia o úprave styku maloletého pri jeho zverení do starostlivosti otca prišlo k neúčinnosti exekučného titulu, na základe ktorého oprávnená žiadala nariadiť výkon rozhodnutia, a to v dôsledku neskoršej úpravy styku s maloletým. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 52 C. m. p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1

písm. b/ C. s. p.). Ako dovolateľka zdôraznila, odvolací súd nesprávne interpretoval právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo 7. decembra 2018, č. k. 25P/103/2017-658 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. septembra 2019,

sp. zn. 20CoP/55/2019 a žiadala vyriešiť právnu otázku: „či rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2012, č. k. 13P/73/2012 sa stal neúčinným v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, keď po rozvode manželstva došlo k obnoveniu spolužitia rodičov vrátane výkonu osobnej starostlivosti o dieťa?“. Zároveň dovolateľka vyslovila názor, že právoplatný a vykonateľný rozsudok o rozvode manželstva, v rámci ktorého súd upravil práva a povinnosti rodičov na čas po rozvode, nestráca účinnosť v časti úpravy rodičovských práv a povinností, ak dôjde k obnoveniu spolužitia rodičov. Z týchto dôvodov navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za správne.

5. Povinný sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“)

ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote

(§ 427 ods. 1 C. s. p.) účastník zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.). Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Postup výkonu rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého,

styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, je upravený v štvrtej časti

Civilného mimosporového poriadku (§ 370 ods. 1 C. m. p.).

8. V zmysle § 2 ods. 1 C. m. p. sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže C. m. p. neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení C. s. p. pre konanie o dovolaní oprávnenej.

9. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky).

10. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Relevanciu podľa tohto ustanovenia má len právna (nie skutková) otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Musí ísť pritom o takú právnu otázku, ktorá bola podľa názoru dovolateľa odvolacím súdom vyriešená nesprávne (porovnaj § 432 ods. 1 C. s. p.) a pri ktorej - s prihliadnutím na individuálne okolnosti veci (prípadu) - zároveň platí, že ak by bola vyriešená správne, súdy by nevyhnutne rozhodli inak, pre dovolateľa priaznivejším spôsobom.

11. V danej veci sa oprávnená domáhala nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2012, č. k. 13P/73/2012-59, právoplatného 17. septembra 2012, v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva.

12. Podľa § 376 ods. 1 C. m. p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. O nariadení výkonu rozhodnutia súd rozhoduje uznesením (§ 375 C. m. p.).

13. Vychádzajúc z obsahu spisu, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 7. decembra 2018, č. k. 25P/103/2017-658 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2012, sp. zn. 13P/73/2012, a to v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

14. V danom prípade na základe vykonaného dokazovania súdy konštatovali, že prišlo k neúčinnosti exekučného titulu (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2012, sp. zn. 13P/73/2012), na základe ktorého oprávnená žiadala nariadiť výkon rozhodnutia, a to neskoršou úpravou styku s maloletým vydaním rozhodnutia o úprave styku maloletého pri jeho zverení do starostlivosti otca (rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 7. decembra 2018, č. k. 25P/103/2017-658 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 20CoP/55/2019). Preto považovali návrh oprávnenej na výkon neúčinného exekučného titulu za nedôvodný. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že pokiaľ súd na základe výsledkov dokazovania zisťuje existenciu vykonateľného exekučného titulu, rieši aj skutkové otázky. Výsledkom tejto činnosti súd sú aj skutkové zistenia a z nich vyvedené aj skutkové (nie len právne) závery súdu. Hodnotiaci skutkový záver súdu, ktorý tvorí podstatu tohto výsledku, nepredstavuje právne posúdenie. Tento skutkový záver súdov nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybniť - dovolací súd je totiž viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.), a to aj vtedy, keď je v dovolaní spochybňovaný (aj) skutkový stav zistený odvolacím súdom. Najvyšší súd preto v danom dovolacom konaní vychádzal zo skutkového zistenia odvolacieho súdu, že oprávnená navrhovala nariadiť výkon rozhodnutia na základe neúčinného, a teda nevykonateľného exekučného titulu, nakoľko bol v časti úpravy styku maloletého dieťaťa nahradený (zmenený) neskorším rozhodnutím.

15. Oprávnená vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Ňou zadefinovaná právna otázka (či rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2012, č. k. 13P/73/2012 sa stal neúčinným v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, keď po rozvode

manželstva došlo k obnoveniu spolužitia rodičov vrátane výkonu osobnej starostlivosti o dieťa?) by mohla mať znaky relevantné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. iba vtedy, ak by výsledok jej riešenia (posúdenia a vyhodnotenia) odvolacím súdom predstavoval jediný a výlučný dôvod, pre ktorý nebolo jej návrhu na výkon rozhodnutia vyhovie. I keď sa vykonávací súd zaoberal aj inými možnosťami neúčinnosti skôr vydaného rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, najmä obnovením spolužitia rodičov, oprávnená ale svoju otázku nastolila v inej situácii, v ktorej zamietnutie

jej návrhu na výkon rozhodnutia opodstatňoval samotný skutkový záver súdu, že v konaní sa navrhoval vykonať (v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností) nevykonateľný exekučný titul, v dôsledku jeho nahradenia (zmeny) neskorším rozhodnutím o úprave rodičovských práv a povinností. Predmetná „dovolacia“ otázka sa teda v okolnostiach tohto dovolacieho konania netýkala takého predpokladu neúčinnosti skôr vydaného exekučného titulu obnovením spolužitia rodičov, na ktorom spočíva dovolaním napadnuté rozhodnutie. Takto dovolateľkou nastolená otázka má v danom prípade povahu (len) akademickú, ktorej zodpovedanie odvolacím súdom by nemohlo viesť k zrušeniu alebo zmene dovolaním napadnutého rozhodnutia. Pritom cieľom civilného sporového konania (aj pred odvolacím súdom) je poskytnúť reálnu ochranu právam, nie riešiť teoretické otázky, ktorých výsledok sa nijako nepremietne do právnej sféry procesných strán.

16. So zreteľom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že otázka nastolená oprávnenou v dovolaní nemá v okolnostiach daného konania (a tohto dovolacieho konania) znaky relevantné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.; v dôsledku čoho prípustnosť

jej dovolania z tohto ustanovenia nevyplýva, a preto dovolanie najvyšší súd odmietol podľa § 447 písm. f/ C. s. p. ako neodôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

17. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. a § 451 ods. 3 C. s. p.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.